

ESTD. 2010

Crossian Resonance

A Multidisciplinary Research Journal
(A refereed Biannual Published in June and December)

ISSN 0976-5417

Vol.14 No.1 June 2023

HOLY CROSS COLLEGE (Autonomous)
(Centre for Multidisciplinary Research)
Nagercoil

TAMIL NADU, INDIA

25. Segregating Antiquity from Fantasy:
An Inspection on Tracy L. Higley's The Queen's Handmaid
A.M. Cyilrisha and M.F. Anne Feril 177
26. Culture and Technology: An Inevitable Correlation
M.S. Haleema Shakkina and P. Sathya 186
27. Desideratum for Ecological Sustainability:
A Study on Mamang Dai's The Legends of Pensam
L. Merisa Grosslin and Snow J. Sharmilla 193
28. அறவழி காட்டும் அற இலக்கியங்கள்
செ. ஐடா 200
29. தமிழ் வளர்த்த கிறிஸ்தவம்
செ. சுனிதா 204
30. ஐவகை நிலமும், உணவும்
ம. ஜஸ்டின் பியுலா 211
31. மாணவர்கள் மத்தியில் எண்மின் ஊடகத்தின் ஊடுருவல்
அருட்சகோதரி. ஆன்றின் மேரி, அ. டெல்பின் 218

ஐவகை நிலமும், உணவும்

ம. ஜஸ்டின் பியுலா
தமிழ்த்துறை, திருச்சிலுவை கல்லூரி (தன்னாட்சி), நாகர்கோவில் - 629004.

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி - 627012.

மின்னஞ்சல்: justinbuela@holycrossngl.edu.in.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனித இனத்தின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்று உணவு. இத்தகு உணவினை தமிழினம் போற்றிப்பாதுகாத்தது. ஆரோக்கியமான உணவினை உட்கொண்டு மகிழ்வோடு வாழ்ந்தனர். அனைத்துப்பகுதிகளிலும் ஒரே வகையான உணவு விளைவதில்லை. நிலத்திற்கேற்ப மாறுபட்டது. விளைச்சல் அதிகமான காலங்களில் உணவினைப் பதப்படுத்தியும் பிறருக்குப் பகிர்ந்தும் அளித்தனர். உணவு தொடர்பான செய்திகள் ஒரே களத்தைக் கொண்டவையாகவோ ஒரே காலத்திற்குரியனவாகவோ இல்லாமல் ஐவகை நில வாழ்களங்கள் தோறும் மாறுபட்டன. அவர்களது உணவு முறையினை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். முன்னுரை

விருந்தோம்பலில் தலைசிறந்த தமிழின பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தது உணவு. அவர்களது வாழ்வியல் அடையாளங்களில் அவர்களின் உணவு பழக்கம் உடல் சார்ந்த தேவையாக இன்றி சமூகம் சார்ந்ததாக பாரம்பரியத்தின் இன்றியமையாததாக இருந்தது எனலாம். விருந்தினர்களுக்குக் கொடுக்கும் மரியாதையாலும் குடும்ப நிகழ்வுகளாலும் ஊர் சார்ந்த நிகழ்வுகளாலும் அவர்கள் வாழ்வில் உணவு பெற்றிருந்த சிறப்பு புலனாகும். ஊன், உண், உணவு என்ற வேர்ச்சொற்கள் “உள்” அதாவது உட்கொள்ளுதல் என்பதிலிருந்து பிறந்ததாகும் என்கிறார் தொ.பரமசிவன்.

“உணாவே வல்சி யுண்டி யோதன

முசமை பதமே யிரையா கார

முறையே யூட்ட முணவெனலாகும்”1 (பிங்கல நிகண்டு -1153)

உணா, வல்சி, உண்டி, ஓதனம், அசனம், சதம், இரை, ஆகாரம், உறை, ஊட்டம் என உணவினை பிங்கல நிகண்டு பலபொருட்களால் குறிக்கிறது. தொல்காப்பியர் கருப்பொருட்களில் “தெய்வம் உணாவே” என்றழைக்கின்றார்

மனித உடலானது உணவால் வாழ்வது. இவ்வுடலுக்கு முதன்மையானது உணவு. உணவென்று சொல்வது நிலமும் நீருமே. ஆகையால் நல்ல நிலமும் நல்ல நீர்ப்பாசனமும் மிகமிக இன்றியமையாதவை. உணவு நிலம் நீர் ஆகியவற்றின் கொடை நீரையும் நிலத்தையும் சேர்த்து வைத்தவர் உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவர் ஆவார் என்பதே இப்பாடல் தரும் பொருளாகும். “உண்டிக்கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” “உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்”

“உணவெனப்படுவது நிலத்தோடு நீரே,

நீம் நிலனும் புணரியோர் ஈண்டு

உடம்பும் உயிரும் புடைத்திசினோரே”2(புறம் 18)

ஆம் தங்கள் மண்ணில் விளைந்த பொருட்களை சமைக்கவும் பதப்படுத்தவும் இன்னும் அதிகமானவற்றை பிற நிலத்தாரிடையே மீதமானவற்றைப்

பண்டமாற்றவும் பிறகுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கவும் பழகிக்கொண்ட பழந்தமிழ் மக்களின் சமூக செழிப்பின் அடையாளமாக உணவு இருந்தது. சங்காலத்து வாழ்ந்த மக்களிடையே உணவு தேவையை நிறைவு செய்தாலும் அது இனம் சார்ந்த பண்பாட்டாலும் சுற்றுப்புறச் சூழல்களாலுமே வரையறுக்கப்பட்டது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என வகைப்படுத்தப்பட்ட நிலங்களில் எல்லாம் ஒரே விதமான பொருட்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. அந்தந்த நிலத்தில் ஓடும் நீரால் தானியங்கள் பல வகைகளில் விளைவிக்கப்பட்டன. அதனடிப்படையில் அறுசுவையோடு மருத்துவ குணமும் கொண்ட பொருட்களை சமைத்து உண்ணும் ஒரு உணவு முறையை வழக்கத்தில் தமக்கான அடையாளமாகக்கொண்டு வாம்ந்ததை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

தொல்காப்பியம் சுட்டும் உணவும் நீரும்

“மெய்திரி வகையின் எண்வகை உணவின் செய்தியும் வரையார்”³ (தொல் மரபியல் 623பொருள்)

நெல், காணம், வரகு, இறுங்கு, திணை, சாமை, புல், கோதுமை ஆகிய எண் வகை தானியத்தை உருவாக்கிப் பேணியதைச் சுட்டுகிறார். இவர் ஐவகை நிலங்களிலுள்ள மக்களின் உணவு, நீர், தொழில் ஆகியவற்றை கூறும்போது கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்துகிறார்.

- குறிஞ்சி நில மக்கள் உணவாக திணை, தேன்,கிழங்கு, மூங்கிலரிசியையும் நீராக அருவிநீர், சுனை நீரையும் வகைப்படுத்துகிறார்
- முல்லை மக்கள் உணவாக வரகு, சாமையையும் நீராக கான்யாற்று நீரையும் வகைப்படுத்துகிறார்.
- புாலை நில மக்கள் உணவாக ஆறலைந்த பொருள், சூறை கொண்ட பொருளையும் நீராக அறுநீர் கூவலும், சுனை நீரையும் வகைப்படுத்துகிறார்.
- மருதநில மக்கள் உணவாக செந்நெல், வெண்ணெல்லையும் நீராக ஆற்றுநீர், மனைகிணற்றுநீர், பொய்கை நீரையும் வகைப்படுத்துகிறார்.
- நெய்தல்நில மக்கள் உணவாக உப்புக்கு விலைமாறிய பண்டம், மீனுக்கு விலைமாறிய பண்டத்தையும் நீராக மணற்கிணறு, உவற்கு நீரையும் வகைப்படுத்துகிறார்.

இவ்வாறு வகைப்படுத்தப்பட்ட நிலத்தாரின் உணவுவகைகளாவன

குறிஞ்சி

மலையும் மலைசார்ந்த இடமுமாகிய குறிஞ்சி நில மக்கள் மலை மற்றும் மலைசார்ந்த காடுகளில் கிடைக்கும் உணவுகளான கிழங்கு, தேன், திணை, மூங்கிலரிசி, பலா,மா, கள், ஊண் போன்ற உணவுகளை பச்சையாகவும் சமைத்தும் உண்டனர்.

“தேனினர் கிழங்கினர் ஊன் ஆர் வட்டியர்

சிறு கண் பன்றிப் பமுதுளிப் போக்கிப்

பொருதுதொலை யானைக்கோடுசீ ராகத்

தூவொடு மலிந்த காய கானவர்”⁴ (மலைபடுகடாம் 155)

என்பதன் மூலம் கானவர்கள் சிறுகுடியில் தேனும் கிழங்கும் பெறலாம். கானவர்கள் யானைத் தூவொடு மலிந்த காய கானவர்”⁴ (மலைபடுகடாம் 155) எனப்படும் உயிர் கட்டி கேள், கிழங்கு, காட்டுப்பன்றி ஊமை கலங்க உணவு

கூடைகளை (வட்டில்) தம் குடில்களுக்கு சுமந்து சென்றதை அறியமுடிகிறது."நெய்யொடு
 உழுந்ததுநாற்றன்ன வலையஞ்சிலம்பின "நெய்யொடு கலந்த உழுந்த மாவைப் போன்று
 காவல் காக்க வந்த உன்னை தலைவன் காண வருவான் என்ற ஐங்குநூற்று தோழி
 பாடல் மூலமும் "சாரல் பலவின் கொழுந்துணர் நறும்பழம் இருங்கள் விடரளை வீழ்ந்தென
 மலைச்சாரலில் கொழுத்த பலாப்பழம் கல்லுக்குகையில் வீழ, அங்குள்ள தேன் கூடு
 என்பதன் மூலமும் இவர்களது உணவு முறையை அறிய முடிகிறது. அருவி நீரில் அடித்து
 பலாப்பழத்தின் கொட்டைகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மாவையும், புளியம்பழத்தின்
 உலையாக வார்த்த மோருக்கு அளவாகக் கலந்து, மூங்கில் வளர்ந்து முற்றிய
 மணம்வீசும்படி துழாவி சமைத்த உணவினை தாமும் உண்டு
 விருந்தினர்களுக்கும் அளித்ததை மலைபடுகடாம் எடுத்துரைக்கிறது.

"கார்பெயல் தலைஇய காண்பு இன் காலைக்

களிற்று முக வரியின் தெறுழீ பூப்பச்

செம்புற்று ஈயலின் இன்அளைப் புளித்து

மென்தினை யாணர்த்து..."5 (புறம் 119 1-3)

காலத்தில் யானையின் முகத்திலுள்ள சிறுபுள்ளிகளைப் போன்று தெறுழீ பூக்கள் பூத்தன.
 செம்புற்றுகளிலிருந்து வெளிவந்த ஈசலை இனிய மோரில் கலந்து மென்தினை உணவோடு
 உண்டனர் என்கிறார் கபிலர். சிறிய தலையுடைய செம்மறி ஆட்டினது பழுப்பு நிறம் அமைய
 முற்றிய தயிரிலே கொல்லையில் விளைந்த வரகரிசியோடு, கார்காலத்து மழைபெய்து நீங்கிய
 ஈரமான வாயிலையுடைய புற்றிலிருந்து வெளிப்படும் ஈயலையும் சமைத்த இனிதான சூடான
 புளியஞ்சோற்றில் செவலைப்பசுவின் வெண்ணெய்யை கலந்து உண்டதாக அகநானூறு 394 வது
 பாடல் எடுத்துரைப்பதன் மூலமும் கானவர்கள் உணவு புலப்படுகிறது. இவைதவிர வேட்டையில்
 கிடைத்த இறைச்சியை சுட்டும், பானைகளில் இட்டு சமைத்தும் உண்டனர் பமழ், மூங்கில்நெல்,
 தேன் கலந்து கள்ளினைத்தயரித்து மூங்கிலால் ஆன குழாயினுள் அடைத்து வைத்தனர்.
 இதனை தேறல், நறவு எனவும் அழைத்தனர். இக்கள்ளினை விழாவின் போதும்,
 வெற்றியைக்கொண்டாடும் போதும், சடங்கு நிகழ்வுகளின் போதும் ஆண்களும் பெண்களும்
 உண்டதோடு வரும் விருந்தினர்களுக்கும் அளித்து மகிழ்ந்ததையும் அறியமுடிகிறது. இவ்வாறு
 குறிஞ்சிநில மக்கள் உணவு முறையினையும் உணவு உற்பத்தித் திறனையும் நன்கு
 உணரமுடிகிறது.

பாலை

குறிஞ்சியும் முல்லையும் முறையில் திரிந்த வறண்ட தரிசு நிலமே பாலையாகும்.
 விற்பிடித்து வேட்டையாடும் எயிற்றியர்கள் புளிக்குழம்போடு கலந்த சோற்றினை வேட்டையாடி
 கொண்டு வந்த ஆமான் இறைச்சியோடு உண்டனர். ஏறும்புகள் சேர்த்து வைத்த புல்லரிசியைத்
 தேடிச்சேர்த்து, மான்களைக்கட்டியிருக்கும் விளா மரத்தின் அடியிலே அகழ்த்திருக்கும் உரலிலே
 நெல்லைக்கொட்டி உலக்கையால் குற்றிக் கொழித்தெடுத்த பின்னர் கிணற்றில் சிறிதளவு
 ஊறியிருக்கும் நீரை முகர்ந்து வாயிழந்த பானையிலே ஊற்றி சோறாக்கி (கருவாடு)
 உப்புகண்டத்துடன் உண்பர். இதனை பெரும்பாணாற்றுப்படை பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கிறது.

"நுண்பல் அடக்கிய வெண்பல் எயிற்றியர்

பார்வையாத்த பறைதாள் விளவின்

நீழல் முன்றில் நிலவரல் பெய்து
குறுங்காழ் உலக்கை ஓச்சி நெடும் கிணற்று
வல்லாற்று உவரி தோண்டித் தொல்லை
முரவு வாய்க்குழி முரி அடுப்பேற்றி

வராது அட்ட வாடூன் புழுக்கல் "6 (பெரும்பாணாற்றுப்படை 94- 100)

மேலும்,

"கொடுவில் எயினர் குறும்பில் சேப்பின்
களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டன்
சுவல் விளை நெல்லின் செவ்விழ்ச் சொன்றி
ஞமலி தந்த மனவுச்சூல் உடும்பின்
வறைகால் யாதத்து வயின்தொறும் பெறுகுவீர்"7

(பெரும்பாணாற்றுப்படை 129 -133)

எயினர்கள் மேட்டு நிலத்தில் விளைந்த நெற்சோறை உண்டனர். அது களர் நிலத்திலுள்ள ஈச்சமரத்தின் விதை போன்று காணப்பட்டது. இச்சோற்றினை நாய்கள் பிடித்துக்கொண்டு வந்த உடும்புப் பொறியலோடு உண்டனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

முல்லை

"மாயோன் மேய காடுறை உலகம்" என்பார் தொல்காப்பியர். திருமாலை தெய்வமாக வழிபடும் முல்லைத்திணை மக்கள் வாழ்வு திறந்தவெளி மேய்ச்சல் நிலத்தைச் சார்ந்ததாக இருந்தது. மேய்ச்சலைத் தொழிலாக உடைய இவர்கள் "இருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப்பன்ன பசுந்திணை முரல் பாலொடும் பெறுகுவீர்" அதாவது ஆயர்நில மக்கள் இடத்தில் தங்கினால் அவர்கள் பெரியசுற்றமாகிய நண்டின் பார்ப்பை (குஞ்சு) ஒத்த பசிய திணை அரிசியால் ஆக்கிய சோற்றைப் பாலுடன் பெறுவீர் என்ற கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணாரின் வரிகள் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

"செவ்வீ வேங்கைப் பூவின் அன்ன
வேய் கொள் அரிசி மிதவை சொரிந்த
சுவல் விளை நெல்லின் அவரை அம்புளிங்கூழ்
ஆற்கு இடை உழந்த னும் வருத்தம் வீட
அகலுள் ஆங்கண் கழி மிடைந்து இயற்றிய
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவீர்
பொன் அறைந்தன்ன நுண் நேர் அரிசி
இழுவி வெண் எறிந்து இயற்றிய மாக்கண் - அமலை
தண்ணீது கொழிந்த பூழி அன்ன
உண்ணுநர்த் தடுத்த நுண் இடி நுவணை

நொய்மர விறகின் ஞெகிழி மாட்டி"8 (மலைபடுகடாம் 434-446)

இரவில் வேங்கை மரத்தின் பூக்கள் போன்ற அழகான மூங்கில் அரிசியால் சமைத்த உணவும், மேட்டு நிலத்தில் விளைந்த நெல்லின் அரிசியையும் அவரைக்காய்களால் சமைத்த புளிக்குழம்புடன் உண்டனர். அமலையாகிய பொங்கற்சோற்றில் வெண்ணெய் சேர்க்கு

மகிழ்வார் இறைச்சியுடன் கூட்டியும், பலகாரம் (நுவணை) எனும் திணைமாவு ஆகியவற்றையும் உண்டனர். என கபிலர் கூறுவதிலிருந்து முல்லை நில மக்களின் உணவும் விருந்தோம்பலையும் மருதம் மருதம்

சோற்று வளம் மிகுந்தது மருதநிலம். பிறநிலத்து மக்களைக்காட்டிலும் வறுமையறியாது வளமுடன் வாழ்ந்தனர். பேருரும் சிற்றூரும் கொண்டிருந்த இவர்களது வீடுகளில் செந்நெல் வெண்ணெல் அரிசிச்சோறும் காய்கறிகளையும் நிரம்ப உண்டனர். மருதநில செல்வர்கள் வீட்டில் வெண்மையான நெற்சோற்றுடன் வீட்டில் வளர்த்த பெட்டைக்கோழியின் பொரியலைச் சேர்த்து உண்டனர் என்பதை "தொல்பசி அறியாத் துளங்கா இருக்கை முல்லல் பேரூர் மடியின் மடியா லினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்சி மனைவாழ் அளிகள் வாட்டொடும் பெறுகுவீர்" என பெரும்பாணாற்றுப்படை ஆசிரியர் கூறுகிறார். கல்வியறிவும் மக்களுக்கு நல்வழிகாட்டும் மாண்பும் தனக்கெனவாழாத் தன்மையும் கொண்ட மருதநில அந்தணர்கள்,

"மறை காப்பாளர் உறைபதிச் சேப்பின்
பெருநல் வானத்து வடவயின் விளங்கும்
சிறுமீன்புரையும் கற்பின் நறுநுதல்
வளைக்கை மகடுஉ வயினறிந்து அட்ட
சுடர்கடைப் பறவைப் பெயர்படு வத்தம்
சேதாநறுமோர் வெண்ணெய்யின் மாதுளத்து
உருப்புறு பசுங்காய்ப் போழொடு கறிகலந்து
கஞ்சகம் நறுமுறி அளைஇப் பைந்துணர்
நெடுமரக் கொக்கின் நறுவடி விதிர்த்த

தகைமாண் காடியின் வகைப்பட பெறுகுவீர்"9 (301-310)

யார் தனது இல்லத்திற்கு வந்தாலும் அவர்களை வரவேற்று நெற்சோற்றினையும் மாதுளம்பிஞ்சைப் பிளந்து மிளகும், கறிவேப்பிலையையும் கலந்து பசும் நெய்யிலே வேகவைத்தப் பொரியலையும், வடுமாங்காயினையும், பருப்புசாதம், தயிர் சாதம், புளிசாதம் போற்றவற்றை அளிப்பதாக பெரும்பாணாற்றுப்படை ஆசிரியர் கூறுவது புலனாகிறது. உலகிற்கே உணவிலும் மருதநில உழவர்கள் தாம் வாழ்ந்த பகுதிகளில் விளைந்த உணவுப் பொருட்களையே சமைத்து உண்டனர். இங்குள்ள பெண்கள் தங்கள் கைகளால் குற்றிய அரிசியால் சோறாக்கி வயலில் பிடித்த நண்டையும் தங்கள் கொல்லைப்புறத்தில் விளைந்த பீர்க்கங்காயையும் சேர்த்து சமைப்பர். தனது இல்லத்திற்கு வரும் விருந்தினர்க்கும் அளித்து மகிழ்வார் இதனை சிறுபாணாற்றுப்படை

"இருங்காழ் உலக்கை இரும்பு முகம் தேய்த்த
அவைப்பு மாண் அரிசி அமலை வெண்சோறு

கவைத்தாள் அலவன் கலவையொடு பெறுகுவீர்"10 (192-195)

வயல்களில் பிடித்த வாளைமீன், தூண்டிலில் பிடித்த வரால் மீன், இறைச்சித்துண்டுகள், மது, பழையகஞ்சியும் உண்டனர். நெல் விளைச்சல் குறைவாக இருக்குமிடங்களிலுள்ள உழவர்கள் புன்செய்ப் பயிர்களை விளைவிப்பர். அவர்களது இல்லத்தில் வரகரிசிச்சோறும் புழுக்கிய அவரைப்பருப்பும், அவரை விதை, மூங்கிலரிசி, நெல்லரிசி இவற்றைப் புளியுடன் சேர்த்து

சமைத்தும் உண்டனர். இவ்வுழவர்களை ஏழை உழவர்கள் என பெரும்பாணாற்றுப்படையும் மலைபடு கடாமும் குறிப்பிடுகிறது. இதன்மூலம் இம்மக்கள் உணவு முறையினையும் உணவு உற்பத்தித் திறனையும் நன்கு உணரமுடிகிறது

நெய்தல்

கடலும் கடல் சார்ந்த இடமுமான நெய்தல் நில மக்கள் பிற நில பகுதி மக்களைக்காட்டிலும் மீனை சமைத்து உண்டனர். இங்குள்ள பரத்தியர் உப்புக்கு விலையாகப்பெற்ற நெல்லினது அரிசியால் ஆக்கப்பட்ட வெண்சோற்றில் புளியிட்டு சமைத்த அயிரை மீன் குழம்பையும் கருவாட்டுப் பொறியலையும் தனது தந்தை உண்ணத்தருவாள் என குடவாயிற் கீர்த்தனாரின் பாடல் கூறுவதன்மூலம் இவர்களது உணவுமுறை புலனாகிறது

“உப்பு நொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோறு

ஆயிலை துழந்த அம்புளிச் சொறிந்

கொழுமீன் தடியொடு குறுமகள் கொடுக்கும்”11(அகநானூறு 60)

இங்குள்ள நுளைச்சியர் அரித்த கள்ளையும் உலர்ந்த குழல் மீனின் சூட்டிறைச்சியையும் உண்டனர். நெல்லை இடித்து மாவாக்கி ஆண்பன்றி உண்ணக்கொடுத்து நன்கு கொழுக்க செய்து அதனைக்கொன்று அதன் இறைச்சியோடு களிப்பு மிகுந்த கள்ளையும் உண்டனர் என்பதை,

“அரித்த பழம்படு தேறல் பரதவர் மடுப்ப

கிளை மலர்ப் படைப்பைக் கிடங்கில்

அறல் குழல் பாணி தூங்கியவரொ

வுறல் குழல் சூட்டின் வயின்வயின் பெறுகுவீ” 12

(சிறுபாணாற்றுப்படை 154-163)

“பூம்புற நல்லடை யளைஇத் தேம்பட

வெல்லையு மிரவு மிருமுறை கழிப்பி

வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற விளைந்த

வெந்நீ ரறியல் விரலனை நறும்பிழி

தண்மீன் சூட்டொடு தளர்தலும் பெறுகுவீ”13

(பெரும்பாணாற்றுப்படை 271-282)

காவிரி பூம்பட்டினத்து கடல் சார்ந்த மக்கள் கடல் இறா,வயல் ஆமை இவையிரண்டையும் பக்குவம் செய்து உண்டனர். மேலும் பனங்கள்,நெல்லரிசிக்கள் இவற்றையும் உண்டனர்.கள் விற்கும் கடைகளில் மீன் மற்றும் விலங்கும் பொறித்து பரிமாறினர்.

“கடல் இறவின் கூடு தின்றும்

வயல் ஆமைப் புழுக்கு உண்டு”14 (பட்டினப்பாலை -65-66)

இதன்மூலம் இம்மக்கள் உணவு முறையினையும் உணவு உற்பத்தித் திறனையும் நன்கு உணரமுடிகிறது

முடிவுரை

சங்ககால மக்களின் உணவு மரபு மிகவும் போற்றுதற்குரியதாக இருந்தது என்பதை அதை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் கூறுவர். ஆரோக்கியமாக முதுமையிலும் இளமையாக வாழ்ந்தற்கு

இவர்களது உணவே மிகசிறந்த சான்றாக உள்ளது ஐவகை நிலங்களிலுமுள்ள மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து தங்களது தொழில் முறைகளில் செம்மையும் வளமையும் கலந்து உலக தானியங்களையும், மது மீன், இறைச்சி, தம் நிலம் சார்ந்த பண்பாட்டு மாற்றங்களுக்கேற்ப உணவினை சமைத்து உண்டு மகிழ்ந்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. உயிர் வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான உணவு இன்று சுவை இன்பத்திற்காக மாறிவிட்டது என்பதில் ஐயமில்லை எனலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தமிழர் உணவு	பக்கம் - 19
2. புறநானூறு, புலியூர் தேசிகன் உரை	பக்கம் - 417
3. சுராவின் வள்ளுத்தின் மீட்சி	பக்கம் - 125
4. மலைபடுகடாம்	பக்கம் - 368
5. புறநானூறு	பக்கம் - 134
6. பெரும்பாணாற்றுப்படை	பக்கம் - 86
7. மேலது	பக்கம் - 214
8. மலைபடுகடாம்	பக்கம் - 380
9. பெரும்பாணாற்றுப்படை	பக்கம் - 216
10. சிறுபாணாற்றுப்படை	பக்கம் - 144
11. அகநானூறு	பக்கம் - 117
12. சிறுபாணாற்றுப்படை	பக்கம் - 143
13. பெரும்பாணாற்றுப்படை	பக்கம் - 215
14. பட்டினப்பாலை	பக்கம் - 305

பார்வை நூல்கள்

1. பிங்கல முனிவர். பிங்கல நிகண்டு. கழக வெளியீடு. 1971
2. புலியூர் தேசிகன் உரை. புறநானூறு. சாரதா பதிப்பகம். சென்னை. 2010
3. சே.நாராயணசாமி. சுராவின் வள்ளுத்தின் மீட்சி. சுரா புகஸ் பிரைவேட் லிமிடெட். 2003
4. முனைவர் வி. நாகராசன். மலைபடுகடாம், பத்துப்பாட்டு 2-ம் பகுதி. நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிமிடெட். சென்னை. 2011
5. முனைவர் வி. நாகராசன். பட்டினப்பாலை பத்துப்பாட்டு 2-ம் பகுதி. நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிமிடெட். சென்னை. 2011
6. முனைவர் வி. நாகராசன், பெரும்பாணாற்றுப்படை, பத்துப்பாட்டு 1-ம் பகுதி. நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிமிடெட். சென்னை. 2011
7. புலியூர் தேசிகன் உரை. அகநானூறு. சாரதா பதிப்பகம். சென்னை. 2010
8. முனைவர் வி. நாகராசன். சிறுபாணாற்றுப்படை, பத்துப்பாட்டு 1-ம் பகுதி. நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிமிடெட். சென்னை. 2011
9. சே.நமச்சிவாயம். தமிழர் உணவு. உலகதமிழாராய்ச்சி நிறுவனம். சென்னை. 1971

Vol. XCIX, No. 3, Sep 2023

ISSN : 0972-0766

**JOURNAL
OF THE
ASIATIC SOCIETY OF MUMBAI**
(A UGC - CARE listed Journal)

Editors

Parineeta Deshpande
Ambarish Khare

Published by,
The Asiatic Society of Mumbai
Town Hall, Mumbai - 400 001
Maharashtra state (India)
2023-2024

**JOURNAL OF
THE ASIATIC SOCIETY OF MUMBAI**
Vol. XCIX, No. 03, Sep 2023
(For the year 2023-2024)

CONTENTS

Articles

Sl.No	Title	Author	Pg. No.
1	STATUS OF SRILANKAN TAMIL REFUGEES IN TAMILNADU	Dr. A. Akila Mariathangam	1
2	STRAINED TIES BETWEEN INDIA - SRI LANKA RELATIONS- A STUDY	A. INDIRA	7
3	TRADE RELATIONSHIP BETWEEN INDIA AND SRI LANKA	Tmt. A. SUDHA	15
4	A STUDY OF THE SRILANKAN REFUGEES AND WELFARE PROGRAMMES FOR THEM BY M.K. STALIN , THE CHIEF MINISTER OF TAMIL NADU	Dr.P.PALANIAMMAL	20
5	SRI LANKAN REFUGEES IN INDIA	Dr. J. DINIJA	25
6	A PANORAMIC VIEW ON SRI LANKAN REFUGEES IN INDIA: JEAN ARASANAYAGAM'S APOCALYPSE	Dr. J. Emagulate Rani	29
7	குதிரைக்காரன் சிறுகதையின் பன்முகத்தன்மை	முனைவர் ம.ஜஸ்டின் பியூலா	33
8	IMPACT OF REHABILITATION ON SOCIO-ECONOMIC AND LIFESTYLE OF THE SRI LANKAN REFUGEES IN TAMIL NADU	Dr. K. A. KAVITHA, Ms. M. NIRANJANA	38
9	SRI LANKAN TAMIL REFUGEES IN TAMIL NADU	Dr. K. JENNIFER	47
10	HISTORY AND HISTORIOGRAPHY OF AYYA VAIKUNDAR IN THE EXTREME SOUTH OF INDIA	Dr. R. MAHESHWARI	53
11	தீபச்செல்வன் கவிதைகளில் ஈழத்தமிழர் அவலம்	முனைவர் சா.டெய்சிபாய்	59
12	HISTORICAL PERSPECTIVE OF TAMILS OF INDIAN ORIGIN IN SRI LANKA AND IN INDIA	Dr M S THANGAM	64
13	MIGRATION OF THE ISRAELITES FROM CANAAN TO EGYPT IN THE OLD TESTAMENT	G. PUSHPA RANI	69

முனைவர் ம.ஜஸ்ஜின் பியூலா, உதவிப்பேராசிரியை, தமிழ்த்துறை, வேலாலிகிராஸ் கல்லூரி (தன்னாட்சி), நாகர்கோவில்

முன்னுரை:

மனிதன் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே புலம்பெயர்தல் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. ஆதிகால மனிதன் நாடோடியாக இடம் விட்டு இடம் பெயர்ந்து வாழ்ந்து வந்தான். இதனாலேயே இடம்பெயர்தல் புலம்பெயர்தல் என வழங்கப்பட்டது. கூட்டம் கூட்டமாகப் புலம்பெயர்ந்து வாழ்தலைக் கடைபிடித்த மனிதன் உணவிற்காகவும் நீருக்காகவும் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தான். விலங்குகளும், பறவைகளும் தனது இனப்பெருக்கத்திற்காகவும் வாழிடங்களுக்காகவும் இரைக்காகவும் புலம்பெயர்தல் உண்டு. இதற்கு இயற்கையே வழிமுறைகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும். இவற்றைப் போலவே மனிதனும் தற்கள் இருப்பிடங்களுக்கு திரும்பாமல் அங்கேயே தங்கி வாழ்வதுமுண்டு.

இலக்கியங்கள் கூட்டும் புலம்பெயர்தல்

சங்க காலத்திலும் புலம்பெயர்தல் அதிகமாக நிகழ்ந்துள்ளன. மொழிகள் பல பெருகிய பிற நாடுகளிலே தங்கள் நிலத்தை விட்டு சென்ற மக்கள் கூடி மகிழ்ந்திருக்கும் பட்டினம் என்பதை,

“மொழி பல பெருகிய பழி தீர் தேஎத்து

புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்து இனிது உறையும்

முட்டா சிறப்பின் பட்டினம் பெறினும்”¹

(பட்டினப்பாலை 216 -218)

எடுத்துரைக்கிறது. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின் போரின் போது பகைநாட்டிலுள்ள மக்கள் வளம் மிக்க மருதநிலம் சீராகக் முடியாத அளவிற்குப் பாழ்பட்டு போயிருந்த தங்களது சொந்த இடங்களை விட்டுப் புலம்பெயர்ந்து சென்றனர் என்பதை புதிற்றுப்பத்துப் பாடல் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

“இனம் தோடு அகல ஊர் உடன் எழுந்து

நிலம் கண் வாட நாஞ்சில் கடிந்து நீ

வாழ்தல் ஈயா வளன் அறு பைதிரம்

அன்ன ஆயின பழனம்”²

(புதிற்றுப்பத்துப் பாடல் 19 :16 -19)

புலம்பெயர்தலின் காலக்கட்டங்கள்

புலம்பெயர்தலில்

1.காலனிய காலத்திற்கு முன்பு

2.காலனிய காலம்

3.கி.பி20-21 ஆம் நூற்றாண்டு

ஏன முன்று காலக்கட்டங்கள் உள்ளன. இக்காலங்களில் பொருளாதார நெருக்கடிகள் மற்றும் போர் போன்றவற்றால் புலம்பெயர்ந்த மக்கள் பல்வேறு தேசங்களில்

குடிபுகுந்தனர். அவர்களைப்பற்றிய இலக்கியங்கள் தமிழில் பின்னரே கிடைத்துள்ளன. "எல்லோர்க்கும் எல்லாம் என்றிருப்பதான இடம் நோக்கி நடக்கின்றதிந்த வையம்" எனத் தமிழினின் புரட்சிக்கு வித்திட்டவர் புரட்சிக்கவி. 19-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நடையாடாத வியாபாரிகளாகஇ விவசாயத் தொழிலாளர்களாக வேலை தேடும் நோக்கோடு ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் இன்று உலகெங்கிலும் நிலையாக வாழும் பகுதிகள் பல உள்ளன. இப்பகுதிகளில் தமிழ்மொழி இலக்கியம் இ பண்பாட்டோடு தமிழர்களும் துன்புறுத்தப்படுகின்றனர். புலம் பெயர்ந்து மேலைநாடுகளில் அகதிகளாகத் தம் வாழ்வைப் புகலிடத்தில் தக்கவைத்துள்ள தமிழர்களின் மகிழ்ச்சி துயரம் கலந்த புதிய களங்களில் எழுதிய கலாச்சார கதைகளே குதிரைக்காரன். இச்சிறுகதையின் சிறு சிறு நிகழ்வுகளை ஆய்வோம்.

குற்றம் கழிதல்

சமூகம் எப்போதும் மாறுப்பட்ட சிந்தனை தளங்களைக் கொண்டது. அதில் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாததுமான இரண்டு நிலை எப்போதுமே இருப்பது இயல்பு. சமூகத்தின் பண்பாட்டை, வரலாற்றை மீட்டெடுப்பது எவ்வளவு முக்கியமானதோ அவ்வாறே தனக்கு வரையறுத்து வைத்திருக்கும் கட்டுக்களை உடைத்தெறிந்து தன் உணர்வுகளைத், தனக்கான சுய விருப்பத்தை முன் வைக்கும் சிறுமி. அந்தச் சிறுமியின் பெயர் சண்முகப்பிரியா "சண்" என்று செல்லமாக அழைப்பார்கள். அவள் மாகாண அளவில் கணக்குப் பரீட்சைக்குத் தயராகி வருகிறாள். இந்நிலையில் அவள் ருதுவாகி விடுகிறாள். அவளுக்குக் குற்றம் கழிக்காமல் அவளைப் பள்ளிக்கு அனுப்ப முடியாது என்று தயார் கூறுகிறார். சிலர் அப்பாவியாக என்னக் குற்றம்? என்று கேட்க "பூமாதேவிக்குத்தான்" என்று சொல்லி இதுதான் எங்கள் பாரம்பரியம் என்கிறாள். மகள் பெரியபிள்ளை ஆகிவிட்டதால் கொடுத்த காசு எல்லாவற்றையும் கணக்குப் பிசகாமல் அறவிடலாம் என்பதில் அவளுக்கு மகிழ்ச்சி. அழகுகலையில் தேர்ந்த நிபுனரால் பெண்ணை அலங்காரம் செய்தனர். மணமேடையில் பெண் புகைக்குள் இருந்து வெளியே வருவது போலவும் 12 வகையான ஆலத்தித்தட்டுக்களை 12 பெண்கள் 12 விதமான சேலைகளை உடுத்திக்கொண்டு காவினார்கள். காலை முதல் மாலை வரை வீடியோ எடுக்கப்பட்டது. உறையாகச் சண்முகப்பிரியா பெண்ணை ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்டியபோது காசு விழுந்தது தட்டில். பதின்மூன்று நாள் கழித்து பள்ளிக்கூடத்திற்குச் செல்கிறாள். மிஸ் மொரிஸன் அவளிடம் அன்பு காட்டும் ஆசிரியை. அவளிடம் ஏன் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வரவில்லை என்று கேட்க, சண்முகப்பிரியா குற்றம் கழிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறாள். ஆசிரியர் நீ மாகாண அளவில் நடந்த கணக்குப்பரீட்சையைத் தவற விட்டுவிட்டாயே அதனால் உனக்கு வருத்தமில்லையா? என்று கேட்கிறார். அதற்கு அவள் இது எங்கள் கலாச்சாரம். பூமிக்கு பாவம் சேர்ந்திருக்கு. சடங்கு செய்யாவிட்டால் பெரிய அசம்பாவிதம் நேரும் என்று கூறுகிறாள். மிஸ் மொரிஸன் இதிலே ஒரு பாவமும் இல்லை. இது பெண்களுக்கு இயற்கையாகவே ஒரு சிறுமி பெண்ணாகும் தினம். இதில் என்ன குற்றம் கழிய இருக்கிறது. எல்லா கலாச்சாரமும் உயர்வானது. அல்லாவைத் தொழு ஓட்டகத்தையும் கட்டிவை என்று ஓர் அரேபியப் பழமொழி உண்டு. உன் கலாச்சாரத்துக்கு மரியாதைகொடு அதே சமயத்தில் உன் மூளையை உபயோகிக்கவும் மறக்காதே என்கிறார். சண்முகப்பிரியா என் அம்மா கிராமத்துப் பெண் நான் அவள் உயிர். நான் இந்தப் பூமியில் என் உடம்பில் இரத்தம் ஓடும் வரைக்கும் என் அம்மாவின் மனசு நோகும்படி நடக்கமாட்டேன். அவர் செய்கின்ற குற்றத்தைக் கழித்துவிடுவேன். என் எதிர்காலத்தை நானே தீர்மானிப்பேன் என்று முடிவெடுக்கிறாள். ஆனால் தமிழ் கலாச்சாரத்தில் ஒரு இளம்பெண், பெண்மணியாக மாறுவதை பெருமையாகக் கொண்டாடும் நிகழ்ச்சி இது. பூப்படைதல் ஓர் உடல், இனப்பெருக்கம் செய்ய தயாராகிவிட்டது, அத்தோடு பெண்களின் சக்தியை அடையாளப்படுத்துவதாய், தூய்மையானதாய் அமைந்தது என எடுத்தியம்புகிறது. மாறாக புலம்பெயர்ந்த மக்கள் தங்களது குழந்தைகள் வயது வந்தவுடன் குற்றம் கழிக்க வேண்டும் எனும் தனது தாய்நாட்டின் பாரம்பரியகலாச்சாரத்தை இயல்பான சண்முகப்பிரியா உணர்வலைகளுடன், தான் அமைத்த சண்முகப்பிரியா கதாப்பாத்திரத்தில் பதிவு செய்கிறார் ஆசிரியர் முத்துலிங்கம்.

புலம்பெயர்ந்த யூதர்களின் நிலை

ஓராவின தாய் சாரா. சாராவுக்கு விதம் விதமாக உணவு சமைக்கத் தெரியும். அவளுடைய வீட்டிற்கு கணவன் மனைவியாக புது விருந்தினர் வருகிறார்கள். அவர்களுக்குப் புளிக்க வைத்தமாவில் "அரணிகலுஸ்கா" செய்து கொடுக்கிறாள். கறுவா போட்டுத் தயாரித்த இழுபடும் கேக் இது. யூத கலாச்சாரத்தில் மிக முக்கியமான உணவாகும். யூத கலாச்சாரத்தில் ஒருவர் அணிந்திருக்கும் ஆடையில் தையல் வேலை செய்தல் கூடாது. பிணத்தைச் சுற்றும் துணியை மட்டும் தைக்கலாம். ஏனென்றால் பறந்து கொண்டிருக்கும் மரண தேவதை பார்த்துவிட்டால் அந்த ஆள் இறந்து போக வேண்டியவர் என நினைத்து உயிரை எடுத்து விடும் என்று நம்பினர். யூதர்கள் வெளியே செல்லும் போது ஒரு மஞ்சள் நட்சத்திரத்தை நெஞ்சிலே குத்திக் கொண்டு போக வேண்டும் என்பது சட்ட என்று கூறும் சாரா, தாங்கள் யூதர்கள் என்பதால் அனுபவித்தக் கொடுமைகளையும் கூறுகிறாள். இரண்டாம் உலகப்போரின் போது சாரா மற்றும் அவன் குடும்பம் சலோனிக்காவில் இருந்தது. நாளுக்கு நாள் உணவுக்குத் தட்டுபாடு வருகிறது. உணவு வாங்கச் சென்ற தந்தையை ஜெர்மன் ராணுவம் கைது செய்து விடுகிறது. அம்மா, அண்ணா, அக்காவுடன் ஒரு கிரேக்கக் குடும்பத்தினர் வீட்டில் போய்த் தங்குகின்றனர். அவர்களது சூழ்ச்சியால் அம்மாவும், அண்ணாவும் கைது செய்யப்படுகின்றனர். அதுவரை வெளியில் தங்கிராத நாங்கள் முதல்முறையாக வீதியில் படுத்து உறங்கினோம். பல நாட்கள் நானும் என் அக்காவும் பகலில் காட்டிலும் இரவு ஊருக்குள் வந்து குப்பைத்தொட்டிகளில் கிடக்கும் உணவுகளைப் பொறுக்கியும், அவை இல்லாதபோது திருடியும் சாப்பிட்டோம். அந்த நாட்களில் தங்கள் உடம்பில் இருந்த அத்தனை உறுப்புகளிலும் நாங்கள் ஒரு கணமும் விடாமல் நினைத்த உறுப்பு வயிறுதான். ஒரு பணக்கார கிரேக்க வீட்டில் வேலையாட்களாகச் சேரும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இரண்டு நேரமும் சாப்பிட உணவு கிடைத்ததில் சொல்லிக்கொள்ள முடியாத மகிழ்ச்சி. வதை முகாமிலிருந்து ஒரு நாள் அண்ணன் வந்தான் மெலிந்து காயங்கள் காணப்பட்ட உடலில், வதை முகாமில் இருந்ததற்கான ஆதாரமாக முன்கையில் ஓர் எண் பச்சைக்குத்தப்பட்டிருந்தது. அவனிடம் கேட்டபோது அம்மாவையும் அண்ணாவையும் போலந்தில் புதிதாக உருவாகிய இரண்டாவது வதை முகாமிற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். அங்கே தான் அப்பாவும் இருந்தார். அவர் ஆரோக்கியமாக இருந்ததால் அவரை வேலைக்குப் பயன்படுத்தினார்கள். காலையில் எல்லோரும் வரிசையாக நிற்க வேண்டும் ஜெர்மன் அதிகாரி ஒரு தடியினால் தொட்டுக்கொண்டே போவார். அப்படித் தொடப்பட்டவர்கள் விஷவாயுக் கூடத்துக்கு அனுப்பப்படுவார்கள். போகும் அத்தனை பேரும் இறந்துவிடுவர். அவர்களது ஆடையை ஆராய்ந்து ஏதாவது மதிப்புள்ளப் பொருட்கள் இருந்தால் அதை எடுத்து ஜெர்மனிடம் கொடுக்கும் வேலை தான் சாராவின் அப்பாவுக்கும். இந்த விஷவாயு கூடத்துக்குச் சென்ற இவளது தாயும் கொல்லப்படுகிறாள். இவர்கள் கொல்லப்பட்டதற்குக் காரணம் யூதர்களாகப் பிறந்ததுதான். அண்ணன் பிணங்களை எரிக்கும் வேலை செய்தான். ஒருநாள் கொண்டுவந்த பிணங்களில் இவளது தந்தை பிணமும் ஒன்று. நாட்கள் செல்ல நாங்கள் வேலை பார்த்த வீட்டிலுள்ள பெண் அவள் நகையை எனது அக்கா திருடிவிட்டதாக கூற. போலீஸ் அக்காவை கைது செய்தது. நகையைத் திருடி என்ன செய்ய, உணவை திருடி விட்டார் என்றாலாவது நம்ப முடிந்திருக்கும். கைது செய்த போலீஸ் அவளை பாலியல் பலாத்காரம் செய்து கொடுமைப்படுத்தியது. அங்கிருந்து தப்பித்து பாலஸ்தீனத்தில் குடியேறினோம் என்று கூறும் சாரா முதல், இச்சிறுகதையில் வரும் பாத்திரங்களுக்கு ஏற்பட்டத் துயரங்களும் மனஉழைச்சல்களையும் கதையை கூறும் சாரா மூலம் புலம் பெயர்ந்த யூதர்களின் நிலையினை இனம் காட்டுவதை உணர முடிகிறது. மனிதன் மனிதனாவதும் இறைநிலை பெற்று புனிதமாவதும் உயர்ப்பண்புகளாகும். ஆனால் இவை கடந்த ஓர் சமூகத்தை ஆசிரியர் நமக்குத் தருகிறார்.

அடகு வைக்கும் அடிமை நிலை

அடகு வைப்பதற்கு எல்லாப் பெறுமதியான பொருட்களும் வீட்டிலே முடிந்து விட்டால் அப்பா உக்கோவை அடகு வைப்பார். ஆப்பிரிக்காவில் ஏப்ரல் மாதக் கடைசியில் தான் மழைக்காலம் ஆரம்பமாகும். அடகு வைத்தால் முன்று மாதம் கழித்து தான்

அவன் மீட்கப்படுவான். உக்கோவிற்கு முன்று அம்மா. நான்கு பாட்டிகள். அப்பாவுக்கு அவனுடைய அம்மா இரண்டாவது அப்பாவின் பிற மனைவிகளுக்கு ஒரு குழந்தை இருந்தாலும் அப்பா அடகு வைப்பது ஏனோ இவனைத் தான். ஒரு நாள் அம்மா பிள்ளைகளை நேரடியாகக் கேட்டுவிட்டார் அதற்கு அப்பா எத்தனை நாள் அடகு வைத்தாலும் அவன் விட்டான் முதலாவதாக வந்து விடுவான் என்றார். முதலாவதாக இவன் அடகு வைக்கப்பட்ட போது வயது 11. அவனை லெபனிஸ் வியாபிகளிடம் தான் அடகு வைப்பார். குறுக்கு முளை அப்பா இவனை லெபனிஸ் மருந்து கடையில் அடகு வைத்தார். ஒரு தடவை கடையிலுள்ள மருந்தின் பெயர், என்ன வியாதிக்கான மருந்து, விலை, அதன் பக்கவிளைவுகள் எல்லாவற்றையும் மனனம் செய்து விட்டான். ஆறுமாதத்திற்கொருமுறை மருந்துகளை ஒரு பெட்டியில் அடுக்கிச் சுகாதார மந்திரியின் அனுவலகத்துக்கு செல்கிறார். மந்திரி மருந்துகளின் ஆயுளை மேலும் ஒரு வருடத்திற்கு நீட்டிக் கொடுப்பார். எந்த ஒரு அடகு கண்சமான ஒரு தொகையை அவருக்குக் கொடுப்பார். இதில் உக்கோவிற்கு உடன்பாடு இல்லை. ஒரு நாள் முச்சுத் திணறியபடி நோயாளி ஒருவர் கேட்டு வந்த மருந்து காலாவதியாகிவிட்டது விற்க மறுத்தால் முதலாளிக்குக் கோபம் வரும். விற்பனையே நோயாளிக்குப் பலன் கிடைக்காது. இவன் அந்த நோயாளியிடம் மருந்து இல்லையென்று சொல்லிவிட்டான். இந்த விஷயம் முதலாளிக்குத் தெரிய அவனைத் தாறுமாறாக வைத்து கடுமையாகத் துரத்திவிட்டார். அதன் பிறகும் உக்கோ பல முறை அடகு வைக்கப்பட்டான். வைத்து உலகில் அவனிடம் அதிகமாக அன்பு காட்டுபவர்கள் இருவர் ஒன்று அவனது அம்மா மற்றொன்று அவனது தலைமை ஆசிரியர். 11 வயதில் அந்த பிராந்தியத்தில் நடந்த பரீட்சையில் அவன் முதலாவதாக வந்தான். தலைமையாசிரியர் தன் சொந்த காசில் அவனுக்கு ஒரு கைக்கடிகாரம் வாங்கி பரிசளித்தார். முற்கள் குழன்று ஓடும் கடிகாரம் வாழ்க்கையில் அதுவரைக்கும் அவன் கட்டியது விளையாட்டுக் கடிகாரம் தான். குறுக்கு முளை அப்பா அதை சந்தையில் கொண்டு விற்பனை செய்தார். தலைமையாசிரியர் அவனிடம் நீ நல்லாய் படி, உனக்கு அபூர்வமான முளை, நீ வெளிநாடு போய் பெரிய படிப்பெல்லாம் படிக்க வேண்டும் என்று இங்கிலாந்து மாப்பை விரிப்பார். உக்கோ அவரிடம் வெளிநாடு போகமாட்டேன் சேர் என்பான். "கிளையிலே உட்கார்ந்திருக்கும் பறவைக்கு சோளம் எங்கே இருக்கிறது என்பது தெரியாது. தேனீ பூப்பூவாய்ப் போய்த் தேனைத் திரட்டுவது போல நீ அறிவைத் திரட்ட வேண்டும்" என்பார். உக்கோவின் தலை குனிந்திருக்கும் பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் இங்கிலாந்தில் மேல் படிப்பு படிப்பதற்கு அவனுக்கு உதவித்தொகை அறிவித்திருப்பதாகத் தலைமையாசிரியர் சொன்னார். கண்ணீர் ஒழுக்க வீட்டுக்கு ஓடி வந்து, முச்சு வாங்க அம்மாவிடம் செய்தியைச் சொன்னான். மூன்று நாட்களாக அவனால் தூங்க முடியவில்லை. படிப்பு தடைப்பட்டால் இன்னொரு படிப்பு கிடைக்கும். ஆனால் அம்மாவுக்கு அவன் எங்கே போவான். மூன்று மாதங்களாக அவனை வாட்டியெடுத்த பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்கிறான் உக்கோ. இதனால் மனிதனை அடகு வைக்கும் ஏன் தான் பெற்ற குழந்தைகளையே அடகு வைக்கும் கலாச்சாரம் தென் ஆப்பிரிக்கர்களிடையே இருந்துள்ளது என்பதை புதிய குழலில் கலாச்சாரம் வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களும் ஒரு புதிய அனுபவமாக அமைந்துள்ளதை உணரமுடிகிறது.

மடிப்பிச்சை கலாச்சாரம்

யாழ்ப்பாணப்பட்டினத்துக்கு ஒரு புதுப்படம் வந்தால் அதை விளம்பரப்படுத்துவதற்கு மாட்டு வண்டிகளைப் பயன்படுத்துவார்கள். பண்டிலின் இரண்டு பக்கங்களிலும் தொங்கும் விளம்பரத் தட்டிகளிலிருந்து அள்ளி விளம்பரத் துண்டுகளை வீசுவார்கள். "ஐகதலப்ராதன்" திரைப்பட விளம்பரத்துண்டுகளைப் பொறுக்கிய நாளியிருந்து அந்த படத்தை பார்த்துவிட வேண்டுமென்ற ஆசை அண்ணன் தம்பிக்கு வருகிறது. இவர்களுக்கு ஒரு தங்கை. பிறந்த நாள் முதல் அவள் நோஞ்சானாகவே இருந்தாள். அவர்களுக்கு ஒரு ஆடும் குட்டியும் வாங்கிவிட்டார்கள். அவள் ஆட்டுப்பால் தான் குடிப்பாள். ஆட்டிலும் ஆட்டுக்குட்டி தான் அவள் வளர்பதற்கு காரணம். அதற்கு "செங்கமலம்" என்று பெயரிட்டனர். "செங்கி" விடுவாள். இப்படி அவள் தேறி வரும்போது ஒரு நாள் எங்கள் ஊர்ப் பணக்காரருடைய மனைவி

எங்கள் அம்மாவுக்கு அவரைக் கண்டால் பிடிக்காது. சாதாரணமானவர்களுடைய வீட்டிற்கு அவர் வரமாட்டார். அன்று மஞ்சள் சேலை உடுத்தி, மொட்டையடுத்து, பெரிய பொட்டு வைத்து வாயைத் திறந்து பேசாமல், சேலை மடியை விரித்துப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றாள். அம்மா உள்ளே வரும்படி அழைத்தாள். நத்தை ஊர்ந்தார் போல் முகத்திலே கண்ணீர் காய்ந்த கோடு. அம்மா உள்ளே போய் ஒரு கைப்பிடி அரிசி கொண்டு வந்து அவள் மடியில் போட்டாள். தலையை ஆட்டிவிட்டு சென்றுவிட்டாள். அவள் சென்ற பிறகு அம்மா எங்களிடம் அவள் மகனுக்கு நெருப்புக் காய்ச்சல் கண்டுப் படுத்தப் படுக்கையாகிவிட்டாள். அதற்காக ஏழுவிடுகளுக்குப் போய் மடிப்பிச்சை எடுத்து கஞ்சி காய்த்துக் குடிப்பார். இது மிகத்தீவிரமான நேர்த்திக்கடன் என்றாள். மடிப்பிச்சை எடுப்பது எவ்வளவு வெட்ககேடு என்பதையும் உணர்த்தினார். இந்நிலையில் ஜகதலப்ராதன் திரைப்படம் பார்க்க அம்மாவிடம் பணம் கேட்டு தொந்தரவு செய்ய, அம்மா செங்கி என்ற ஆட்டுக்குட்டியை விற்று அந்த பணத்தை தந்தார். படம் பார்த்து விட்டு வீட்டிற்கு வந்த போது தங்கை தூங்கி விட்டாள். தங்கை செங்கி ஆட்டுக்குட்டியைக் கேட்டு அரற்றியதையும் சாப்பிடாததையும் எங்களிடம் அம்மா சொல்லவில்லை. மறுநாளும் தங்கை உணவு சாப்பிடாமல் செங்கி செங்கி என்றழுதாள். பின்பு அவள் உடம்பெல்லாம் பொட்டுப் பொட்டாகச் சிவந்து வெடித்தது. அம்மா என்னைய் தடவிவிட்டார். கைமருந்து கொடுத்தும் காய்ச்சல் நிற்கவில்லை. பாரியாரைக் கூட்டி வந்ததும் அவள் நெருப்புக் காய்ச்சல் விடவில்லை. செங்கி செங்கி என்று பிதற்றிக் கொண்டே படுத்தப் படுக்கையானாள். பாரியார் கைப்பிடித்துப் பார்த்துவிட்டு இரண்டு நாளுக்குப் பிறகுதான் எதுவும் சொல்ல முடியும் என்று கூற, என் அம்மா மஞ்சள்சேலை உடுத்தி, மொட்டையடுத்து, பெரிய பொட்டு வைத்து மடிப்பிச்சை எடுக்க வெளியே வந்தாள். இதன் மூலம் யாழ்ப்பாணர்களிடையே மடிப்பிச்சை கலாச்சாரத்தின் அவலம் புலனாகிறது.

முடிவுரை

புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் படைப்புகள் அம்மக்களின் விளிம்புநிலை வாழ்வின் மேல் கொண்ட நம்பிக்கையினால் துயர இழைகள் பின்னி, அன்னியப்பட்ட மனிதனின் வாழ்வு மற்றும் உணர்வுகளை பிணைத்து, புதிய அர்த்தங்களைத் தேடுவதாய் அமைந்துள்ளதாக இலங்கையில் பிறந்து பணி நிமித்தமாக உலகின் பலபகுதிகளிலும் வாழ்ந்த ஆசிரியர் முத்துராமலிங்கம் தனது குதிரைக்காரன் எனும் சிறுகதை மூலம் நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றார்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. குதிரைக்காரன்

அ.முத்துராமலிங்கம் (2013) முதற்பதிப்பு காலச்சுவடு பதிப்பகம்

2. பட்டினப்பாலை

சோமசுந்தரனார், பொ.வே. (1966.) பட்டினப்பாலை. (இரண்டாம் பதிப்பு). சென்னை: கழக வெளியீடு.

3. பதிற்றுப்பத்து

துரைசாமிப்பிள்ளை, சு. (1968.) பதிற்றுப்பத்து. (ஐந்தாம் பதிப்பு). சென்னை: கழக வெளியீடு